

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Terezy Kučerové a soudců JUDr. Michala Hájka, Ph.D., a Mgr. et Mgr. Bc. Petra Jířika, ve věci

žalobce: **J. P.**, nar.
bytem
zastoupena advokátem Mgr. Tomášem Císařem
sídlem Vyšehradská 415/9, 128 00 Praha 2

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 8. 2024, č. j. 26467/24/5300-21444-704561,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a obsah žaloby

1. Předmětem projednávané věci je posouzení, zda žalobce pořídil v tuzemsku nový dopravní prostředek z jiného členského státu a stíhá jej daňová povinnost zakotvená v § 19 odst. 6 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (dále jen „zákon o dani z přidané hodnoty“).
2. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaného byly potvrzeny platební výměry správce daně na daň z přidané hodnoty ze dne 14. 12. 2022, č. j. 2216170/22/2214-50523-306453, kterým byla žalobci vyměřena vlastní daň za zdaňovací období únor 2021 ve výši 47 703 Kč, a č. j. 2218754/22/2214-50523-306453, kterým byla žalobci vyměřena vlastní daň za zdaňovací období září 2021 ve výši 48 870 Kč.
3. Daňové orgány dospěly k závěru, že se na žalobce vztahuje daňová povinnost dle § 19 odst. 6 zákona o dani z přidané hodnoty, neboť v rozhodné době pořídil z Rakouska dva motocykly KTM s obsahem válců 450 cm³ a výkonem 12 kW, kdy jeden z nich měl v době koupě najeto asi 500 km a druhý z nich asi 664 km. Šlo tedy o nové dopravní prostředky ve smyslu § 4 odst. 4 písm. b) bod 1 zákona o dani z přidané hodnoty a žalobce byl dle § 19 odst. 6 zákona o dani z přidané hodnoty povinen předložit daňová přiznání k takto pořízeným vozidlům a dle § 108 odst. 4 písm. e) téhož zákona byl povinen přiznat z pořízení těchto motocyklů daň.
4. Námitky uplatněné žalobcem v daňovém řízení mířily na nesplnění podmínek definice nového dopravního prostředku podle § 4 odst. 4 písm. b) bod 1 zákona o dani z přidané hodnoty. Dle žalobce nebyla splněna podmínka dodání motorového vozidla do šesti měsíců ode dne prvního uvedení do provozu. Daňové orgány však z definice nového dopravního prostředku dovodily, že pro její naplnění postačuje, pokud je splněna podmínka, dle které má vozidlo najeto méně než 6 000 km. Není tedy nutné, aby byla kumulativně naplněna i podmínka dodání vozidla do šesti měsíců ode dne jeho prvního uvedení do provozu, jak namítl žalobce v odvolání.
5. Shodné námitky žalobce uplatnil též v projednávané žalobě. Namítán je nesprávný a nepřezkoumatelný výklad § 4 odst. 4 písm. b) zákona o dani z přidané hodnoty ze strany daňových orgánů. Podle žalobcova názoru se novým dopravním prostředkem ve smyslu uvedeného ustanovení rozumí pozemní motorové vozidlo s obsahem válců větším než 48 cm³ nebo s výkonem větším než 7,2 kW, pokud bylo dodáno do šesti měsíců ode dne prvního uvedení do provozu, nebo má najeto méně než 6 000 km. Nesplnění jakékoli z uvedených podmínek vylučuje použití zákonného pojmu „nový dopravní prostředek“ i aplikaci daňové povinnosti ve smyslu § 19 odst. 6 zákona o dani z přidané hodnoty. V projednávaném případě nebyla splněna podmínka dodání vozidla do šesti měsíců ode dne jeho prvního uvedení do provozu. Nesplnění této podmínky postačuje pro závěr o tom, že se o nové motorové vozidlo nejednalo. Daňové orgány vycházely z nesprávného výkladu § 4 odst. 4 písm. b) zákona o dani z přidané hodnoty.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. K.

6. Uvedená námitka nebyla žalovaným řádně vypořádána a nebylo uvedeno, který den daňové orgány vnímají jako den dodání motorového vozidla, ani jak takovou skutečnost podřadily pod projednávanou kauzu. Žalovaný pouze převzal závěry správce daně, aniž by uvedl jakoukoli vlastní samostatnou úvahu.
7. Namítána jsou též procesní pochybení daňových orgánů. Napadené rozhodnutí neobsahuje datum svého vydání, tedy esenciální náležitost správního rozhodnutí, což má dle žalobce vliv na jeho zákonnost. Datum pouhého elektronického podpisu rozhodnutí nemůže tuto vadu zhojit.
8. K dalšímu pochybení v rámci daňového řízení došlo též z důvodu spojení obou řízení, aniž by žalobce byl s tímto postupem daňových orgánů seznámen a měl možnost se k němu vyjádřit.
9. Ze všech uvedených důvodů je navrhováno napadené rozhodnutí zrušit a věc žalovanému vrátit k dalšímu řízení.

II. Vyjádření žalovaného

10. Žalovaný v první řadě konstatoval totožnost žalobních námitek s námitkami odvolacími, pročež odkázal na argumentaci obsaženou v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Dále shrnul údaje o žalobcem pořízených motocyklech plynoucích z databáze evidence vozidel, z nichž dle jeho názoru vyplývá, že dotčené motocykly splňují definici nového dopravního prostředku ve smyslu zákona o dani z přidané hodnoty.
11. Jazykovým výkladem této definice obsažené v § 4 odst. 4 písm. b) bod 1 zákona o dani z přidané hodnoty dospěl k závěru, že pro účely jejího naplnění postačí, pokud je splněna buď podmínka dodání vozidla do šesti měsíců ode dne prvního uvedení do provozu nebo podmínka, dle které má vozidlo najeto méně než 6 000 km. Uvedené podmínky tak nemusí být splněny kumulativně, ale postačí splnění pouze jedné z nich, aby byla definice nového dopravního prostředku naplněna.
12. Správce daně uznal, že v případě dotčených motocyklů žalobce nebyla splněna podmínka dodání vozidla do šesti měsíců ode dne jeho uvedení do provozu, ale byla splněna podmínka v podobě najetí méně než 6 000 km. Ve smyslu správcem daně zastávaného výkladu se tak jednalo o nové dopravní vozidlo, s čímž se žalovaný ztotožnil a doplnil, že shodná definice nového dopravního prostředku je obsažena též ve Směrnici Rady č. 2006/112/ES ze dne 28. 11. 2006, o společném systému daně z přidané hodnoty.
13. Důvodními žalovaný neshledal ani žalobcem namítaná pochybení procesního charakteru. Ke spojení věcí v odvolacím řízení došlo z důvodu jejich právní i skutkové totožnosti. Žalovaný nebyl povinen žalobce před vydáním napadeného rozhodnutí s tímto postupem seznamovat, neboť ve smyslu § 115 odst. 2 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád (dále jen „daňový řád“), nedospěl k odlišnému názoru oproti správci daně. Žalobce neuvádí, jak v důsledku tohoto postupu mělo být zasaženo do jeho práv ani jaká újma mu tím nastala.
14. K namítané absenci data vydání napadeného rozhodnutí žalovaný citoval náležitosti správního rozhodnutí obsažené v § 102 odst. 1 písm. a) až h) daňového řádu, přičemž zdůraznil, že jednou z nich je datum, kdy bylo rozhodnutí podepsáno, nikoli datum, kdy bylo vydáno. Vydáním rozhodnutí se rozumí úkon k jeho doručení. Data podepsání a vydání rozhodnutí tak mohou být odlišná. Napadené rozhodnutí obsahuje veškeré zákonné náležitosti.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. K.

15. Žalovaný navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

III. Právní hodnocení krajského soudu

16. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“). O věci krajský soud rozhodl bez nařízení jednání za splnění podmínek § 51 odst. 1 věty první s. ř. s.
17. Žaloba není důvodná.
18. Stěžejní spornou otázkou je v posuzované věci naplnění definice nového dopravního prostředku dle § 4 odst. 4 písm. b) bod 1 zákona o dani z přidané hodnoty. Podle tohoto ustanovení platí, že pro účely zákona o dani z přidané hodnoty se novým dopravním prostředkem rozumí „*[m]otorové pozemní vozidlo s obsahem válců větším než 48 cm³ nebo s výkonem větším než 7,2 kW, pokud bylo dodáno do 6 měsíců ode dne prvního uvedení do provozu nebo má najeto méně než 6 000 km*“.
19. Dle žalobce by jím pořízené motocykly byly novými dopravními prostředky, pokud by spolu s obsahem válců větším než 48 cm³ současně byly dodány do 6 měsíců ode dne prvního uvedení do provozu a měli najeto méně než 6 000 km. Dle žalovaného pro účely naplnění definice nového vozidla postačí, pokud mají obsah válců větší než 48 cm³ a najeto méně než 6 000 km, aniž by současně musely být dodány do 6 měsíců ode dne prvního uvedení do provozu.
20. Krajský soud v souladu s pravidly výrokové logiky dovedl, že o nový dopravní prostředek se jedná v případě, kdy (1) vozidlo má válce s obsahem větším než 48 cm³ a současně bylo dodáno do 6 měsíců ode dne prvního uvedení do provozu, nebo (2) vozidlo má válce s obsahem větším než 48 cm³ a současně má najeto méně než 6 000 km, nebo (3) vozidlo má výkon větší než 7,2 kW a současně bylo dodáno do 6 měsíců ode dne prvního uvedení do provozu, nebo (4) vozidlo má výkon větší než 7,2 kW a současně má najeto méně než 6 000 km. V daném případě jde o disjunkce (motorové pozemní vozidlo s obsahem válců větším než 48 cm³ nebo s výkonem větším než 7,2 kW × motorové vozidlo dodané do 6 měsíců ode dne prvního uvedení do provozu nebo s najetými méně než 6 000 km) spojené konjunkcí. K naplnění pojmu tak dojde v případě, kdy jsou splněny podmínky být jen jediného z uvedených bodů, ale i v případě, kdy k takto naplněným podmínkám jednotlivých bodů přistoupí další podmínky obsažené v jiných bodech.
21. Výklad zastávaný žalobcem, podle kterého k naplnění definice nového dopravního prostředku dojde pouze v případě, kdy jsou všechny uvedené podmínky splněny současně, resp. že nesplnění být jen jediné z uvedených podmínek znamená, že se o nový dopravní prostředek nejedná, není správný. Podstatná je zákonodárcem užitá spojka „nebo“, která v rámci dané definice vyjadřuje možnost volby určité eventuality i jejich platnost současnou. To samo o sobě vylučuje nutnost kumulativního naplnění všech podmínek stanovených v § 4 odst. 4 písm. b) bod 1 zákona o dani z přidané hodnoty.
22. Žalobcův výklad by bylo možné přijmout pouze v případě, kdy by zákonodárce mezi jednotlivými podmínkami uvedl namísto spojky „nebo“ spojku „a“. Tak tomu ovšem není a výklad zastávaný daňovými orgány krajský soud hodnotí jako správný.

23. Z obsahu daňového spisu vyplývá, že žalobce ojeté, zhruba jednorozhodnutí, motocykly pořídil z Rakouska dne 25. 2. 2021 a dne 17. 9. 2021, oba motocykly mají obsah válců 449,9 cm³ a výkon motoru 35 kW, oba měly v době koupi najeto méně než 6 000 km. Motocykly tak z hlediska definice nového dopravního prostředku obsažené v zákoně o dani z přidané hodnoty splňují jak podmínku minimálního obsahu válce, tak podmínku maximálního počtu najetých kilometrů v době koupě (viz bod 1 v odst. 20 tohoto rozsudku), a kromě toho naplňují i podmínku minimálního výkonu (viz první podmínka bodu 3 a 4 v odst. 20 tohoto rozsudku). Posuzované motocykly tak lze pro účely daně z přidané hodnoty hodnotit jako nové dopravní prostředky, k nimž se váže oznamovací a daňová povinnost jejich pořizovatele založená § 19 odst. 6 zákona o dani z přidané hodnoty.
24. Skutečnost, že nebyla naplněna podmínka dodací šesti měsíční lhůty ode dne jejich prvního uvedení do provozu, nemá na naplnění definice nového dopravního prostředku vliv, jak krajský soud podrobně zdůvodnil shora. Podstatné je, že motocykly splnily podmínky z hlediska kubatury a počtu najetých kilometrů, čímž definici nového dopravního prostředku naplnily.
25. Shodný závěr plynoucí z totožných důvodů učinily též daňové orgány ve svých rozhodnutích. Odkázat lze na str. 4 a 5 platebních výměrů správce daně a na str. 5 a 6 napadeného rozhodnutí, kde jsou podrobně rozvedeny důvody, pro které daňové orgány shledaly definici nového dopravního prostředku za naplněnou. Žalovaný pak v napadeném rozhodnutí konkrétně reaguje na veškeré žalobcem vznesené odvolací námítky. Odkázat lze zejména na body 22 až 24 odůvodnění, kde se žalovaný zabývá výkladem ust. § 4 odst. 4 písm. b) bod 1 zákona o dani z přidané hodnoty. Napadené rozhodnutí tak nelze hodnotit jako nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, jak namítá žalobce.
26. Skutečnost, že závěry žalovaného odpovídají závěrům správce daně svědčí toliko o jejich správnosti z pohledu odvolacího orgánu, nikoli o absenci jeho vlastního názoru. Pokud ze strany žalobce nebyla v odvolání předestřena argumentace, na kterou nebylo ze strany správce daně reagováno – žalobce opětovně namítl pouze kumulativní nesplnění podmínek § 4 odst. 4 písm. b) bod 1 zákona o dani z přidané hodnoty, neboť nebyla naplněna podmínka dodací šesti měsíční lhůty ode dne jejich prvního uvedení do provozu – pak se žalobce těžko může domáhat odlišného odůvodnění odvolacího rozhodnutí.
27. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí zcela jednoznačně plyne, že žalovaný uznal podmínku dodací šesti měsíční lhůty ode dne prvního uvedení vozidel do provozu za nesplněnou (viz bod 24 rozhodnutí žalovaného). Tato skutečnost však na naplnění definice nového dopravního prostředku neměla vliv, jak žalovaný rovněž v napadeném rozhodnutí zdůvodnil. Za tohoto stavu se žalovaný dnem dodání motorového vozidla vůbec zabývat nemusel a námitka nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí tak ani v této souvislosti nemůže být úspěšná.
28. Krajský soud neshledal důvodnými ani námítky procesního charakteru. Pokud jde o namítanou absenci data vydání napadeného rozhodnutí, pak krajský soud ve shodě s žalovaným odkazuje na zákonné náležitosti rozhodnutí daňových orgánů obsažené v § 102 odst. 1 daňového řádu. Dle tohoto ustanovení je povinnou náležitostí rozhodnutí datum, kdy bylo rozhodnutí podepsáno, nikoli datum, kdy bylo vydáno. Okamžikem vydání rozhodnutí se dle § 101 odst. 2 daňového řádu v nyní posuzovaném případě rozumí okamžik, kdy byl učiněn úkon k jeho doručení. Tento okamžik se na písemném vyhotovení rozhodnutí nezaznamenává. Nejedná se o zákonem stanovenou náležitost rozhodnutí ve Shodu s prvopisem potvrzuje G. K.

smyslu § 102 odst. 1 daňového řádu a jeho absence proto nezakládá nezákonnost napadeného rozhodnutí. Ostatně ani sám žalobce v žalobě neuvádí, jakým způsobem absence okamžiku vydání rozhodnutí na písemném vyhotovení zasahuje do jeho veřejných subjektivních práv.

29. Důvodnou krajský soud neshledal ani námitku nevyrozumění žalobce o spojení obou řízení v rámci řízení odvolacího a nemožnosti žalobce se k tomuto postupu vyjádřit. Jak plyne z odůvodnění napadeného rozhodnutí, žalovaný přistoupil k vydání společného rozhodnutí o odvoláních žalobce proti rozhodnutím správce daně z důvodu naplnění zásady hospodárnosti řízení dle § 7 odst. 2 daňového řádu. Učinil tak z důvodu shody odvolacích důvodů i vzhledem ke skutečnosti, že šlo o věci právně i skutkově shodné.
30. Krajský soud uvedený postup žalovaného hodnotí jako zákonný, vedený snahou ctít zásadu rychlosti i hospodárnosti řízení. V projednávané věci bylo zcela namístě vydat společné rozhodnutí, a to právě s ohledem na skutkovou i právní totožnost dotčených věcí. Vydání napadeného rozhodnutí bezprostředně navazovalo na žalobcem podaná odvolání, aniž by žalovaný jakkoli doplňoval dokazování či v řízení činil jakékoli jiné úkony (vyjma žádosti o prodloužení lhůty k vydání odvolacího rozhodnutí adresované Generálnímu finančnímu ředitelství).
31. Poučovací povinnost žalovaného v případě jeho záměru vydat společné rozhodnutí nebyla dána, ta jej tíží pouze v případě, kdy je v rámci odvolacího řízení prováděno nové dokazování či pokud odvolací orgán zaujme odlišný právní názor oproti správci daně (srov. § 115 odst. 2 daňového řádu). Žádná z těchto situací nenastala a žalovaný tak nebyl povinen žalobce o svém záměru vydat ve věci společné rozhodnutí poučovat, tím spíš pak nebyl povinen mu umožnit, aby se k tomuto procesnímu postupu vyjádřil. Podstatné je i to, že ani v tomto případě žalobce neuvádí, jakým způsobem jej absence poučení o vydání společného rozhodnutí zkrátila na jeho veřejných subjektivních právech.

IV. Závěr a náklady řízení

32. Na základě shora uvedeného dospěl krajský soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
33. O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 věty první a odst. 7 s. ř. s. Žalobce neměl v řízení úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení.
34. Pokud jde o procesně úspěšného účastníka – žalovaného, v jeho případě nebylo prokázáno, že by mu v souvislosti s tímto řízením nad rámec běžné úřední činnosti vznikly nezbytné náklady důvodně vynaložené v řízení před soudem. Krajský soud proto v jeho případě rozhodl tak, že se žalovanému náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

České Budějovice 8. ledna 2025

Shodu s prvopisem potvrzuje G. K.

JUDr. Tereza Kučerová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. K.